

всичко, что ся измѣнява е станжло въ
врѣмя:

всичко сложно ся измѣнява;
всичкы тѣла сж сложны;

звѣзды-ты сж тѣла:
слѣд. звѣзды-ты сж станжли въ врѣмя.

Дилемма (отъ δις — дважды и λύμῃα — приемено положеніе) е съединеніе на единъ условенъ изводъ съ раздѣлителенъ, и има за цѣль, или да утвърди, или да отвърли условіе-то, откакъ отрѣче или утвърди противоположны-ты му членове отъ дѣленіе-то, или да утвърди, или да отвърли членове-ты на дѣленіе-то, откакъ отрѣче или утвърди противоположно-то имъ условіе. Прим. за дилеммж отъ *пръвый* видъ: „ако свѣтъ-тъ е създаденъ отъ Бога, то той нито е станжлъ отъ случай, нито сжществува отъ само себе; нъ свѣтъ-тъ не е станжлъ отъ случай, нито сжществува отъ само себе; слѣд. той е сътворенъ отъ Бога, или „ако душа-та е вещественна, то тя нито мысли, нито свободно дѣйствува; нъ душа-та мысли и свободно дѣйствува; слѣд. тя не е вещественна“. — Прим. за дилеммж отъ *второй* видъ: „ако свѣтъ-тъ не е сътворенъ отъ Бога, то той или е станжлъ случайно или сжществува отъ само себе; нъ свѣтъ-тъ е сътворенъ отъ Бога; слѣд. той не е станжлъ случайно и не сжществува отъ само себе“. Или: „ако душа-та е вещественна, то тя немысли, нито дѣйствува свободно; нъ тя мысли и свободно дѣйствува, слѣд. тя не е вещественна“.